

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT • NR 76 • LUTY 2020

W TYM NUMERZE:

- 1/ NALEŻYTA STARANNOŚĆ W PODATKU U ŹRÓDŁA
- 2/ NOWY PROJEKT ZMIAN W PRZEPISACH DOTYCZĄCYCH RAPORTOWANIA SCHEMATÓW PODATKOWYCH (MDR)
- 3/ NOWA STRUKTURA JPK_VAT CORAZ BLIŻEJ
- 4/ ZAKRES ODSZKODOWANIA W RAZIE NIEUZASADNIONEGO ROZWIĄZANIA UMOWY O PRACĘ
- 5/ ZAGRANICZNY (UNIJNY) PODATEK VAT A KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODU

1. NALEŻYTA STARANNOŚĆ W PODATKU U ŹRÓDŁA

W styczniu 2020 r. WSA w Gliwicach wydał wyrok (sygn. I SA/GI 1083/19), w którym odniósł się do zagadnienia dochowania należytej staranności przy stosowaniu uproszczeń przy rozliczaniu podatku u źródła.

Rozstrzygnięcie zapadło na gruncie przedstawionego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej zdarzenia przyszłego. Wnioskodawca zapytał w nim, czy pełniąc rolę płatnika i składając oświadczenie w trybie art. 26 ust. 7a ustawy o CIT zobligowany jest do weryfikowania treści złożonych przez cypryjskiego podatnika (odbiorcę dywidendy) oświadczeń wskazanych w art. 28b ust. 4 pkt 5-6 tej ustawy (m.in. o byciu rzeczywistym właścicielem wypłacanych należności i prowadzeniu rzeczywistej działalności).

Dyrektor KIS udzielił odpowiedzi, że dla zachowania przez Wnioskodawcę należytej staranności wymaganej od niego dla skorzystania z uproszczeń (art. 26 ust. 1 ustawy o CIT), przy rozliczaniu podatku u źródła konieczna jest weryfikacja złożonych przez odbiorcę dywidendy oświadczeń ze stanem rzeczywistym. W ocenie Dyrektora KIS posiadanie przez Wnioskodawcę oświadczeń złożonych przez odbiorcę dywidendy może bowiem stanowić jedynie istotny dowód na dochowanie przez Wnioskodawcę wymaganej od niego staranności. Wnioskodawca powinien jednak podjąć również inne od zgromadzenia oświadczeń działania prowadzące do weryfikacji ich treści (np. poprzez analizę informacji

medialnych na temat statusu odbiorcy należności czy zamówienie raportu na temat odbiorcy u niezależnego audytora).

Wnioskodawca złożył do WSA w Gliwicach skargę na treść wydanej przez Dyrektora KIS interpretacji indywidualnej. Sąd nie dopatrył się jednak naruszenia przez Dyrektora KIS wskazanych przez Wnioskodawcę przepisów i uznał, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Naszym zdaniem zasadniczo płatnik nie powinien w każdym przypadku weryfikować, czy otrzymane oświadczenie pokrywa się ze stanem faktycznym (w przeciwnym wypadku istota oświadczeń byłaby wypaczona). Niemniej, w sytuacjach wątpliwych (jak np. podany przez Dyrektora KIS przykład transakcji z podmiotami z siedzibą w państwach, z którymi umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania nie zakładają pobierania podatku u źródła w Polsce), taka weryfikacja może stać się konieczna. Podobnie – weryfikacja będzie niezbędna w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do prowadzenia przez odbiorcę należności rzeczywistej działalności gospodarczej w kraju rezydencji.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Knapik**

• katarzyna.knapik@taxpoint.pl • tel. 664 717 349 •

- zachęcamy do kontaktu!

2. NOWY PROJEKT ZMIAN W PRZEPISACH DOTYCZĄCYCH RAPORTOWANIA SCHEMATÓW PODATKOWYCH (MDR)

12 lutego br. odbyło się w Sejmie I czytanie projektu nowelizacji m.in. ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz Ordynacji podatkowej (druk sejmowy nr 208). Celem nowelizacji jest m.in. doprecyzowanie przepisów dla prawidłowej implementacji unijnej dyrektywy DAC6. Zgodnie z projektem nowe regulacje wejdą w życie już 1 kwietnia br.

Nowelizacja nałoży na promotorów, korzystających i wspomagających obowiązek zaraportowania wszystkich schematów transgranicznych, jeżeli pierwszej czynności wdrożeniowej dokonano w okresie od 26 czerwca 2018 r. do 31 marca 2020 r. – oznacza to, że **wszystkie transgraniczne schematy podatkowe**, które zostały już zgłoszone lub zostaną zgłoszone do 31 marca 2020 r., **należy zgłosić ponownie**, zgodnie z nowym wzorem informacji MDR-1 (struktura logiczna obowiązująca od 1 kwietnia 2020 r.). Ponadto, **1 kwietnia 2020 r. NSP nadane przed tym dniem schematom podatkowym transgranicznym staną się nieważne z mocy prawa** – zostaną zastąpione przez nowe NSP nadane ponownie zgłoszonym schematom transgranicznym.

Należy podkreślić, że projektowane przepisy rozszerzają obowiązek retrospektywnego raportowania na wspomagających, czyli np. księgowych, notariuszy, biegłych rewidentów, pracowników banków.

Według projektu nowelizacji przyjęto następujące terminy wykonania ww. obowiązku:

- promotorzy – do 31 maja 2020 r.,
- korzystający – do 30 lipca 2020 r.,

- wspomagający – do 31 sierpnia 2020 r.

W przypadku, gdy więcej niż jeden podmiot był uprzednio obowiązany do przekazania informacji o schemacie podatkowym, ponownego zaraportowania dokonuje ten sam podmiot, który uprzednio przekazywał tę informację do Szefa KAS.

Co ważne, zarówno w zakresie ww. retrospektywnego obowiązku, jak i „bieżącego” raportowania, począwszy od 1 kwietnia br., ocena szczególnej cechy rozpoznawczej dotyczącej zaliczania do KUP płatności na rzecz powiązanego odbiorcy z rajy podatkowej będzie dokonywana z uwzględnieniem poszerzonej listy krajów, tj. również państw wskazanych w unijnym wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. Minister Finansów w drodze obwieszczenia ogłosi listę krajów ujętych w unijnym, a nieujętych w polskim wykazie do dnia 15 kwietnia br., według stanu na dzień 1 kwietnia br.

Inne zmiany przewidziane w projekcie nowelizacji dotyczą:

- pełnomocnictw szczególnych do działania w sprawach dotyczących MDR – zniknie konieczność udzielania odrębnego pełnomocnictwa do poszczególnych przypadków raportowania MDR (chyba że treść pełnomocnictwa będzie zawężać jego zakres),
- pozostałych kwestii technicznych (np. określenie organów właściwych, termin wydania NSP itp.).

O kolejnych etapach procesu legislacyjnego oraz ostatecznym kształcie ww. przepisów będziemy Państwa informować na bieżąco.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Magdalena Wolicka** lub **Katarzyna Przewłocka**
• magdalena.wolicka@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 65 • katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 608 615 625 •
– zachęcamy do kontaktu!

3. NOWA STRUKTURA JPK_VAT CORAZ BLIŻEJ

Jedną z najważniejszych zmian w zakresie VAT wchodzących w życie w 2020 r. jest rewolucja w zakresie sposobu raportowania miesięcznych (oraz kwartalnych) rozliczeń z tytułu VAT. Począwszy od rozliczenia za kwiecień (w przypadku dużych podmiotów) oraz za lipiec (w przypadku podmiotów zaliczanych do sektora MŚP – podmioty te na zasadzie dobrowolności mogą rozpocząć wysyłkę JPK_VAT wg nowej struktury już od rozliczenia za kwiecień), podatnicy zobowiązani będą przysyłać organom podatkowym ewidencję sprzedaży i zakupów VAT w nowej formie, zgodnej z nową strukturą JPK_VAT.

Nowa struktura JPK_VAT likwiduje obowiązek przysyłania deklaracji VAT-7 i VAT-7K jako odrębnych od JPK_VAT dokumentów. W praktyce, nowy plik zostanie podzielony na część ewidencyjną oraz część deklaracyjną, w której wykazywane będą treści w formie zagregowanej, według zasad zbliżonych do dotychczasowych deklaracji.

Rozszerzeniu ulegną również treści, które podatnik będzie musiał wykazać w części ewidencyjnej. Oprócz informacji znanych z dotychczasowych plików JPK_VAT, podatnicy zobowiązani będą do raportowania szeregu nowych danych. Zmiany w tym zakresie podzielić można na trzy główne obszary:

- przypisywanie kodów do poszczególnych grup dostarczanych towarów i świadczonych usług (przykładowo: oznaczenie „07” do dostaw pojazdów oraz części samochodowych; oznaczenie „12” dla świadczonych usług niematerialnych),

- dodatkowe oznaczenia pewnych typów transakcji (przykładowo: oznaczenie „MPP” dla transakcji objętej obowiązkowym mechanizmem podzielonej płatności; oznaczenie „TP” dla transakcji realizowanych z podmiotami powiązаныmi)

- znaczki dowodów sprzedaży (przykładowo oznaczenie: „WEW” dla dokumentów wewnętrznych)

Skala wchodzących w życie zmian jest istotna i wiąże się nie tylko z koniecznością modyfikacji dotychczasowych narzędzi informatycznych, ale również ze zmianą wewnętrznych procedur księgowych stosowanych dotychczas przez podatników. W ostatnim czasie MF udostępniło broszurę informacyjną dotyczącą nowej struktury JPK_VAT, w której znajdują się wskazówki dotyczące podstawowych zasad jej funkcjonowania (m.in. w zakresie sposobu przypisywania oznaczeń do poszczególnych faktur). Broszurę tę można znaleźć pod adresem: <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk>.

Z informacji znajdujących się na stronie internetowej MF wynika również, że do końca lutego planowane jest udostępnienie dla podatników środowiska testowego umożliwiającego weryfikację wdrażanych rozwiązań pod kątem ich zgodności z wymaganiami stawianymi przez ustawodawcę.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga** lub **Kamil Wilczewski**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 • kamil.wilczewski@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 69 •

- zachęcamy do kontaktu!

4. ZAKRES ODSZKODOWANIA W RAZIE NIEUZASADNIONEGO ROZWIĄZANIA UMOWY O PRACĘ

W opublikowanym niedawno uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2019 r. (sygn. akt III PK 150/18) sąd potwierdził korzystną dla pracodawców interpretację, iż przyznanie w umowie o pracę prawa do dłuższego niż ustawowy okres wypowiedzenia, nie oznacza zgody pracodawcy na wypłacenie w razie nieuzasadnionego rozwiązania stosunku pracy odszkodowania wyższego niż przewidziane w Kodeksie Pracy.

Sprawa dotyczyła wysokości odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie stosunku pracy dyrektora sprzedaży. Został on zatrudniony 1 lipca 2014 r. na czas nieokreślony na podstawie umowy o pracę, w której przewidziano 3-miesięczny okres wypowiedzenia, niezależnie od okresu zatrudnienia. W dniu 19 stycznia 2015 r., czyli po niecałych 7 miesiącach zatrudnienia, pracodawca wypowiedział powyższą umowę. Zgodnie z kodeksową regulacją zastosowanie w jego przypadku powinien więc mieć 1-miesięczny okres wypowiedzenia.

W myśl art. 47¹ Kodeksu Pracy odszkodowanie za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia.

Sąd Najwyższy stwierdził, że w sytuacji, gdy okres faktycznego zatrudnienia implikował 1-miesięczny okres wypowiedzenia, a w umowie o pracę strony uzgodniły okres wypowiedzenia stosunku pracy w wymiarze 3 miesięcy, dolny i górny limit odszkodowania z art. 47¹ Kodeksu Pracy wyznaczają ustawowe okresy wypowiedzenia. Jeśli faktyczny okres zatrudnienia uzasadniał

1-miesięczny okres wypowiedzenia, pracownikowi przysługiwało zatem odszkodowanie w granicach od jednego do trzech miesięcy.

Sąd Najwyższy, wskazał również, że ustalenie odpowiedniego odszkodowania zgodnie z art. 47¹ Kodeksu Pracy wymaga analizy wszystkich okoliczności sprawy. W szczególności, niezbędne jest uwzględnienie faktu, że wypowiedzenie okazało się merytorycznie nieuzasadnione oraz było wadliwe pod względem formalnym, a także że wola stron umowy o pracę, które zgodnie wydłużyły okres wypowiedzenia do 3 miesięcy w każdym przypadku, mogła powodować u pracownika uzasadnioną nadzieję i oczekiwanie na stabilne zatrudnienie przez długi okres.

W praktyce, zgodnie z powyższym stanowiskiem pracownik, wobec którego w umowie o pracę przewidziano np. 6-miesięczny okres wypowiedzenia, w razie wadliwego wypowiedzenia będzie mógł uzyskać maksymalne odszkodowanie z tytułu nieprawidłowego wypowiedzenia nie wyższe od wynagrodzenia za 3 miesiące, chyba że strony wyraźnie przewidziały w umowie o pracę, iż odszkodowanie zostanie wypłacone w wyższej wysokości niż ta określona w Kodeksie Pracy. Stanowisko Sądu Najwyższego oznacza jednak również, że nawet jeśli wydłużony okres wypowiedzenia nie przekracza 3 miesięcy, to sądy nie powinny automatycznie przyznawać odszkodowania za nieuzasadnione zwolnienie w wysokości umownego okresu wypowiedzenia, a konieczne jest rozważenie okoliczności faktycznych danej sprawy.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Joanna Toruniewska**

• joanna.toruniewska@taxpoint.pl • tel. 505 187 032 •

- zachęcamy do kontaktu!

5. ZAGRANICZNY (UNIJNY) PODATEK VAT A KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODU

Zwracamy Państwa uwagę, że w ostatnim czasie obserwujemy zmianę podejścia organów podatkowych odpowiedzialnych za wydawanie interpretacji indywidualnych oraz przedstawicieli Ministerstwa Finansów w kwestii wpływu zagranicznego podatku VAT na polskie rozliczenia z tytułu podatku dochodowego. Zmiana ta dotyczy przypadków, w których polscy podatnicy nabywają od zagranicznych kontrahentów usługi lub towary, dla których miejscem opodatkowania dla celów VAT jest terytorium kraju innego niż Polska (np. usługi związane z nieruchomościami, zakup towarów na terytorium innego państwa bez ich fizycznego przemieszczenia do Polski). Z perspektywy polskiego podatnika, konsekwencją takich zakupów jest otrzymanie faktury, na której wykazany jest zagraniczny podatek VAT (w ramach UE możliwy do odzyskania w ramach procedury VAT-REFUND).

Dotychczas prezentowane były dwa podejścia dotyczące sposobu rozliczeń takich faktur na gruncie podatku dochodowego:

- zaliczenie całej kwoty wydatku (kwoty brutto faktury) do kosztów uzyskania przychodów; w razie późniejszego ewentualnego odzyskania VAT w procedurze VAT-REFUND otrzymany VAT traktowany powinien być jako przychód podatkowy,
- zaliczenie do kosztów podatkowych wyłącznie wartości netto takiej faktury, z możliwością odzyskania kwoty VAT w ramach VAT-REFUND (odzyskany VAT nie był wtedy traktowany jako przychód dla celów podatku dochodowego).

Od pewnego czasu organ odpowiedzialny za wydawanie interpretacji indywidualnych (Dyrektor KIS) konsekwentnie prezentuje to drugie podejście (zob. interpretacja z 16 października 2019 r., 0114-KDIP2-2.4010.356.2019.1.AM oraz z 29 sierpnia 2019 r., sygn. 0112-KDIL3-3.4011.251.2019.1.AA).

W podobny sposób do kwestii tej odnoszą się również przedstawiciele MF, czego przykładem jest niedawna odpowiedź na interpelację poselską nr 1025. W jej treści wskazano, że obowiązujący w innych krajach UE podatek od wartości dodanej jest tożsamy z polskim podatkiem od towarów i usług. Analogiczne powinny być również jego konsekwencje na gruncie podatku dochodowego, tj. zagraniczny podatek VAT nie powinien stanowić kosztu podatkowego (tak jak, co do zasady, kosztem podatkowym nie jest polski VAT). MF wskazało przy tym, że w celu uwolnienia się od ciężaru unijnego VAT, polskie podmioty powinny występować o jego zwrot w ramach procedury VAT-REFUND, co ma pozwolić na zachowanie zasady neutralności VAT.

Mając na uwadze powyższe, zalecamy przegląd dotychczasowej praktyki w zakresie sposobu rozliczeń zagranicznych faktur, na których wykazany został inny niż polski podatek VAT pod kątem ujęcia ich w kosztach podatkowych i rekomendujemy jego dostosowanie do linii interpretacyjnej prezentowanej przez organy podatkowe.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Knapik** lub **Kamil Wilczewski**

• katarzyna.knapik@taxpoint.pl • tel. 664 717 349 • kamil.wilczewski@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 69 •

- zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://www.linkedin.com/company/taxpoint-sp.-z-o.o>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •